

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE USE OF LANGUAGE LEARNING STRATEGIES, THE LEVELS OF LANGUAGE ANXIETY AND ENGLISH ABILITY OF MBA STUDENTS

PAPANGKORN KITTAWEE 5336231 LAAL/M

M.A. (APPLIED LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SONGSRI SORANASTAPORN, Ph.D.,
KARANSUPAMAS ENGCHUAN, Ph.D.

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to investigate the overall frequency of language learning strategies employed by MBA students; 2) to examine the frequency of language learning strategies employed by low-anxiety students; 3) to examine the frequency of language learning strategies employed by high-anxiety students; 4) to find the relationship between the use of language learning strategies and the levels of language anxiety; and 5) to find the relationship between the levels of language anxiety and students' English ability.

The total population included 71 MBA students, Thonburi University in the second semester of academic year 2011. All of them were classified into two groups: high and low English ability students (based on the scores obtained from an English proficiency test). There were two research instruments to collect data in the present study. To collect quantitative data, the SILL (Oxford, 1990) and FLCAS (Horwitz et al., 1986) questionnaires were used to identify the participants' language learning strategies and the levels of language anxiety. The Cronbach's alpha reliability coefficient of the SILL questionnaires was 0.92 and 0.93 for the FLCAS questionnaires. The quantitative data was analyzed by mean, standard deviation, and Chi-square test. To gather qualitative data, semi-structured interviews were employed to provide in-depth information focusing on perceptions towards language learning strategies and language anxiety. The interviews were tape-recorded and transcribed verbatim. Then the transcriptions were analyzed by using open-axial coding procedures. The two questionnaires and semi-structured interview questions were scrutinized by three experts.

The results of this study showed as follows. 1) Metacognitive strategies were found to be the most used; while affective strategies were the least used by all MBA students. 2) Compensation strategies were the most used; while affective strategies were the least used by low-anxiety students. 3) Metacognitive strategies were the most used; while affective strategies were the least used by high-anxiety students. 4) The use of language learning strategies was significantly correlated with language anxiety only in compensation strategies and affective strategies. 5) However, the level of language anxiety was not related to students' English ability.

KEY WORDS: LANGUAGE LEARNING STRATEGIES / LANGUAGE ANXIETY / STUDENTS' ENGLISH ABILITY

132 pages

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ระดับความวิตกกังวล และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE USE OF LANGUAGE LEARNING STRATEGIES, THE LEVELS OF LANGUAGE ANXIETY AND ENGLISH ABILITY OF MBA STUDENTS

ปัทมกร กิจทวี 5336231 LAAL/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตรบัณฑิต)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ทรงศรี สรณสถาพร, Ph.D., กรัณศุภมาส เอ่งฉ้วน, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ 2) เพื่อศึกษาหาความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในระดับต่ำ 3) เพื่อศึกษาหาความถี่ในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในระดับสูง 4) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาของนักศึกษา 5) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ประชากรที่ศึกษาทั้งหมด คือ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1-2 มหาวิทยาลัยธนบุรี ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 71 คน แบ่งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งหมดออกเป็น 2 กลุ่มคือ ระดับสูงและระดับต่ำ โดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ คือ 1) แบบสอบถามเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และแบบสอบถามเรื่องความวิตกกังวลในการเรียนภาษาของฮอร์วิทซ์และคณะ (Horwitz et al., 1986) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง แบบสอบถามทั้งสองชุดและแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการทดสอบค่าไคว์สแควร์ และวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ใช้วิธีการจัดกลุ่มข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจใช้กลยุทธ์อภิปรายมากที่สุดและใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์น้อยที่สุด 2) นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาในระดับต่ำใช้กลยุทธ์การชดเชยมากที่สุดและใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์น้อยที่สุด 3) นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาในระดับสูงใช้กลยุทธ์อภิปรายมากที่สุดและใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์น้อยที่สุด 4) การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่มีความสัมพันธ์กับระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะในกลยุทธ์การชดเชยและกลยุทธ์ทางอารมณ์ 5) ระดับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา